

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

Thesmap?

To smukke Biser.

Den første: Langt under o. s. v.

Den Anden: Vi Piger som i Byer.

[Heiberg, Peter Andreas]

Langt under Havet Solen stod
Da Gunbild sad ved Granens Rod
Saae Maanens Solv paa Bjergets Toppe
Og lytted' til hver Lyd deroppe
∴ Fra Bjergets Fod. ∴

Hun hører ei den kielne Røst,
Som vækker Fryd i hendes Bryst,
Hun hører ei, om Harald kalder,
Ehi ned i Dalen Elven falder
∴ Med Tordenrøst. ∴

Kind sagte Elv, udlod hun sig,
Flyd med min Elskov føielig;
Forbild ei med dit Brag mit Dre
Og nægt mig ei den Røst at høre,
∴ Som kalder mig. ∴

Før Nattens Mørke var forbi
Han gik til Jagt paa vildsom Etie;
Farvel min Brud! han til mig siger,
I Dalen hist, naar Maanen stiger,
∴ Der samles vi. ∴

u. s. u. a.

V box 19:560

O, kom! min elskte Harald kom!
Jeg gyser blot ved Tanken om,
At Bjørnen kan den Stærke fælde.
O kom! o hør! hvor alle Fjælde
∴ Gjentage kom. ∴

Nu høstes Horn og Hundeglam
Og Gunhild foer. O! det er ham.
Bring Echo! ham min Fryd imøde,
Og alle Fjelde rundt gjensløde
∴ O! det er ham. ∴

.....
[Schwach, Conrad Nicolai]
Mens Nordhavet bruser mod fjeldbygte Strand
O stolte Erindringer vækker
Om Fædrenes Ky, som til fjerne Land
Det bar paa de nordiske Snekker.
De Nordmærd sjunger til Harprns Slag
En Sang for Norriges unge Flag
Du Blomster af Palmer paa Frihedens Grund,
Ekjøn est du at skue tresarver.
Det videne Kors i den røde Bund,
Det har du af Dannebrog arvet;
Men Hjertebladet det mørkeblaa
At Frihedens Mary maatte først udgaa.
Fra Himlen faldt Danebrogsfanen ned,
Blev Svillingsslands Snekkernes Smykke,
Og stod gennem Secler i Krig og i Fred,
Omsværet af Hæder og Lykke.
O Flag for Norrig! stand evig saa!
Mist aldrig dit Hjerteblads høie blaa!

En splinter ny Bise om Pigerne i Byen

Mel. Vi Piger som paa Landet ic

Vi Piger, som i Byer,
Hes Bymand haver Tjenester,
Der til os Gutter flyer,
Som os vil ha' til Kjæresten;
Ja vi kan faa saamange,
Som det os lyst maade;
Men vi er altid bange,
At det skal ilde gaa.

Her findes saamen Piger,
Som haver Di for hver en Fing,
Men ingen af dem liger
Se dette er en snurrig Ting;
Men, hvoraf kan det komme,
De er saa vene da?
Jeg kjender ogsaa Somme,
Som i en "Kast" er glad! —

Jeg dette nok kan si,
Hvis Godtfolk i vil høre det:
Thi mangen Byens Pige,
Som synes hun er fin og net,
Hun kan slet ikke lige
Kuns simpelt Kone blot at bli, —
Nei hun vil Frue blive:
Se det er alt, hvad jeg vil si. —

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

Vi vælger og forkæster,
Saa tidt vi finder det for Godt.
Vi tro'r, det ikke hastar,
Naar vi vor G're, Skjønhed blot
Dilborlig kan bevare:
Vi faar os nok en Fyr.
Som er udaf de rare;
Om maaske viim som Fyr.

Men dattu er det samme,
Om han ei Forstand eiet har,
Naar han er af de Stramme!
Han gjerne kaldes kan en Nar;
Thi bare han kan dandse
En Feier, Gallopode, Rit
Med os, saa vi kan sandse
Ei Venene paa ham saa stik —

Thi dandse vil vi alle:
Det er vort Hjertets hele Lyst. —
Besøger Dandseriale,
Der ofte nabnes maa lit lyst. —
Naar Herskabet er borte,
Vi iler hurtig, glad affted
For Kvælden at foeforte,
Og styre vores Lyngighed.

Der Fyrer gi'r os Rosen,
Da vi os soinge kan saa let
Paa ofte bare Rosen,
Naar Stovlesaaen den er dæst;
Men vi er' aldrig mole,
Det vist Enhver erfare skal,
Som med os holder Die,
Og os vil tage med paa Bal. —